

«CHITA... EMPRESONADA»

Ester Vendrell

La prima de Chita. Companyia Sol Picó. Direcció i coreografia: Sol Picó. Propostes dramaturgiques i direcció teatral: Txiqui Berraondo. Música original: Mireia Tejero. Ballarins: David Climent, Livio Panieri, Lola López Luna, Maribel Martínez, Ricardo Salas i Virginia Garcia. Músics: Mireia Tejero, Dácil López, Ivan Santaaulalia, Kirshoo Monthieux. Vestuari: Valeria Civil. Disseny d'escenografia: Kike Blanco. Construcció del gorilla: Masters. Fotomuntatge del decorat: Óscar de Paz. Llums: Jaime Llerins i Germinal R. Torremocha. So: Roger Santos. Teatre Grec, 21 de juliol de 2006. Festival Grec de Barcelona.

La prima de Chita és el títol de la nova acció coreograficoperformàtica de Sol Picó. Aquest gran repte que representava l'escenari del Grec, tant per la magnitud, la transcendència com per les condicions espacials, fou abordat per Sol Picó amb un equip artístic fidel a altres espectacles i avalat per uns bons resultats. La Picó no va voler arriscar més enllà del territori que domina. Per tant, tots els ingredients propis de la creadora eren presents per assegurar un gran èxit..., però no ha estat així.

La història surrealista proposada —excusa per desenvolupar accions musicals, físiques i escèniques ubicades en un context— no era d'allò més original ni atractiva (la fugida del éssers humans de la terra cap a un planeta desconegut a la recerca de respostes al seu cansament en la vida terrenal).

L'estètica entre *punk* i *sado* no va resultar gens sorprenent i respirava un aire *dejà vu*.

No hi van faltar els músics en directe, a les ordres de Mireia Tejedor, que ens varen obsequiar amb rics registres (percussions, *jazz*, *rock* i melodies de coneguts i nostàlgics fados), vigorosos i originalment situats en l'espai sobre unes torres laterals.

Respecte dels intèrprets: sis enèrgics ballarins i una Sol Picó que citant-se ella mateixa va afegir a les seves fetitxistes puntes vermelles unes ales gegants com si es tractés d'un insecte juràssic, en dues intervencions a manera de pròleg i epíleg.

Tot plegat, i juntament amb una posada en escena original i efectista —no mancada d'artefactes, objectes (dards, punyals, etc.) i robots metàl·lics, especialment el sorprenent gorilla aparegut en la darrera escena—, no van ser suficients per elaborar un producte seductor i sorprenent d'aquesta «factoria» Picó.

L'espectacle s'inicia amb una intensa melodia de saxo mentre tres personatges, amb estètica «furer», es lliguen els cinturons de seguretat en una simulada nau espacial per iniciar l'aventura de fugida del planeta Terra.

Mentrestant des de l'extrem de la graderia uns altres tres personatges baixen, a l'esquena,

la porta que donarà entrada i benvinguda a aquest nou planeta i escenari sobre el qual es desenvoluparà la resta de l'acció.

A partir d'aquí l'espectacle s'estructura en un seguit de quadres que alternen composicions coreogràfiques —simples i poc elaborades— amb accions dominades per imatges arriscades i impactants que evocaran les peripècies dels homes enfrontats amb el seu destí atzarós en un planeta desconegut. Atractives i poètiques imatges, com l'escena del ganivets i dels dards que són llançats sobre uns plafons d'on pegen tres dels intèrprets mig despullats, com si d'una crucifixió es tractés.

El ritme musical, un eclèctic *collage* de textures instrumentals i gèneres, no fou suficient per donar dinamisme i claredat a un espectacle al qual li va faltar cohesió, i que va acabar desconcertant amb l'aparició d'un gorilla gegant, atractiu i amb possibilitats, però de manipulació aparatosa, i poc justificat per la seva brevíssima intervenció.

L'escena final va evocar la imatge de King Kong amb Jane a les mans, però va funcionar més com un recurs efectista que com un final coherent.

La prima de Chita va quedar com un híbrid entre espectacle de sala i acció de carrer, els dos formats que han donat i permès a la Picó elaborar el seu llenguatge particular. I en aquest cas el context del Teatre Grec va funcionar més com una trampa que com una plataforma de difusió d'aquesta factoria artística.